

" ...

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ :

İtiraz yoluna başvuran Mahkemenin iptal isteminin gerekçesi aynen şudur:

"Hükümlü vekili Mahkememize vermiş bulunduğu 20.2.1992 tarihli dilekçesinde; Müvekkilinin Elmalı Ağır Ceza Mahkemesinin 1989/79 Esas, 1989/147 karar sayılı ilamı ile TCKnun 193/2, 416/1, 61. maddeleri gereği cezalandırıldığını ve kararında kesinleşerek, hükmün infazı için 9.7.1991 tarihinde Cezaevine alındığını, Mahkemece 13.12.1991 gün, 1991/258-258 Müt. Sayılı kararı ile meşruten tahliyesine karar verilmiş olup bu karar doğrultusunda 15.12.1991 günü tahliye edildiği, ancak bu karara karşı Elmalı Cumhuriyet Savcılığının acele itiraz yoluna gittiği, itiraz yoluna gidilmesi üzerine dosyayı inceleyen Antalya 2 nci Ağır Ceza Mahkemesinin 27.12.1991 tarihi, 1991/301-301 Dİş. sayılı kararı ile Elmalı Ağır Ceza Mahkemesinin müvekkili hakkında verdiği meşruten tahliye kararının kaldırıldığını ve müvekkilinde 16.02.1992 günü yeniden Cezaevine kapatıldığını belirterek Resmi Gazetenin 12.12.1991 tarih ve 21079 sayılı nüshasında yayınlanan Anayasa Mahkemesinin 8.10.1991 tarih, 1991/34-34 sayılı iptal kararı ile 3713 sayılı Yasanın geçici 4 üncü maddesinin (b) bendindeki 403 ncü maddenin ve yine Anayasa Mahkemesinin 8.10.1991 tarih, 1991/36-35 sayılı kararı ile de yine 3713 sayılı Kanunun geçici 4 ncü maddesinin (b) bendindeki 414/1, 418/2 maddelerinin iptal edildiklerine dair karar metinlerinin yayınlandığını, her iki kararda da "3713 sayılı kanunun geçici 4 ncü maddesinin (b) bendinin tamamının Anayasaya aykırı bulunduğu ancak sınırlama sorunu sebebiyle sırf ilgili kişilere uygulanan maddelerin iptal edildiği" özellikle belirtilmiş bulunduğunu ve yukarıda belirtilen iptal kararlarında sorunun çeşitli yönlerden incelendiğini hatta çok daha ağır suçlar hakkında infazda 1/5 oranında infazın gerçekleşirken bunların yanında çok daha hafif olan 416/1. maddenin hükümlüsünün infazında 1/3 oranında infaza tabi tutulmasının adaletsizliğinde Anayasa Mahkemesince belirtilen her iki kararda da kabul edildiğini, şu anda infaz kararı verme yetkisinin Elmalı Ağır Ceza Mahkemesinde bulunması nedeni ile istisnai durum teşkil eden bu maddenin iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulması gerektiği talebinde bulunmuştur.

Mahkememizin 1989/79 Esas, 1989/147 Karar sayılı dava dosyasının tetkikinde, sanık hakkında yapılan yargılama sonunda sanığın TCKnun 193/2, 516/İlk ve 416/İlk, 61 maddeleri gereğince neticeten Bir Yıl Onbir Ay On Gün Ağır Hapis, Sekiz Ay On Gün Hapis ve Sekizyüz Otuzüç lira Ağır Para Cezasına mahkum edilmesine karar verildiği anlaşılmıştır.

12.4.1991 günlü 3713 sayılı kanunun geçici maddelerinin incelendiğinde, geçici 4 ncü maddede belirtilen suçlardan hükümlü olanların cezalarına ilişkin infaz sürelerinin aynı Yasanın geçici 1 nci maddesinde öngörülen sürelerle nazaran 1 misliye yakın biçimde farklı olduğu açıkça görülmektedir. 3713 sayılı Yasanın geçici 1 ve 4 ncü maddelerindeki bu farklılıkta Şartla salıvermeyi düzenleyen 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkındaki Kanunun 19 uncu maddesinin zaman içerisindeki değişim ve gelişimi gözetildiğinde hakkında verilen mahkumiyet hükmü kesinleşerek suç ile alakası kesilen ve hükümlü konumuna giren kişilerin aynı şartlarda cezalarını çekmeleri gerektiği, şartla salıverme gerekçelerinde aynı konuda bulunan tüm hükümlülere aynı esaslarla uygulanması gerektiği yolundaki Hukukun Genel ilkelerine aykırı olduğu gibi suçun niteliği ile alakalı bulunmayıp tamamen cezanın infazına ve suçlunun topluma kazandırılmasına yönelik şartla salıverme kurumunun amacına da ters düşmektedir. 3713 sayılı Kanunun geçici 4 ncü maddesinin (b) bendinde sayılan TCKnun 414, 416/1 ve 418 nci maddelerindeki suçları işleyenler bu madde gereğince ancak cezaların 1/3 nü çektikleri takdirde şartla salıverilmeden faydalananlardır. Anayasanın 10 ncu maddesinde

Esas Sayısı : 1992/23
Karar Sayısı : 1992/28

açıkça herkesin Dil, Irk, Renk, Cinsiyet, Siyasi düşünce, Felsefi inanç, Din Mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşit bulundukları belirtilmektedir. Anayasanın öngördüğü bu eşitlik ilkesinin hükümlülerin cezalarını infazında da aynı şekilde geçerli olacağı bu madde hükmünden anlaşılmaktadır. Aynı konumda bulunan ve hatta aynı süreli ceza ile hürriyeti kısıtlanan hükümlülerin sadece işledikleri suçların niteliklerinden dolayı 2 ayrı gruba ayrılarak infazda farklı uygulamalara gidilmesi Anayasaya aykırıdır. Cezanın infazında işlenen suçun niteliğine bağlı olmaksızın topluma uyum sağlamasını ve yeniden topluma kazandırılmasını amaçlamaktadır. Bu konuda Anayasa Mahkemesinin 8.10.1991 tarih ve 1991/36 Esas, 1991/35 Karar sayılı ilamında da yasal gerekçeler açıkça belirtilmiştir.

Hükümlü vekilinin talebi hakkında Elmalı Cumhuriyet Başsavcısının görüşü alınmıştır.

Cumhuriyet Başsavcısı görüşünde; Anayasa Mahkemesinin 3713 sayılı Kanunun geçici 4 ncü maddesinin (b) bendinin Yasaya aykırı olduğuna dair TCKnun 414 ve 418/2 nci maddeleri yönünden iptaline karar verdiğini, bu bakımdan TCKnun 416 ncı maddesi yönünden belirtilen yasanın iptal edilmemesinin Anayasanın 2 nci ve 10 ncu maddelerinde belirtilen eşitlik ilkesine aykırılık teşkil edeceğini belirtmiştir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle ;

3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunun geçici 4 ncü maddesinin (b) bendinin Anayasanın 2 nci ve 10 ncu maddelerinde tanımlanan "Hukuk Devleti" ve "Eşitlik" ilkelerine aykırı olduğu ve bağdaşmadığı sonucuna ulaşılmış olmakla belirtilen Yasanın (b) bendindeki TCKnun 416/ilk kısmının İPTALİ için Anayasa Mahkemesine başvurulmasına Oybirliği ile Cumhuriyet Başsavcısının mütelaasına uygun olarak karar verildi.""